

Ako prežijem túto dobu?

Vážená komisia, milí spolužiaci!

Ďakujem za udelené slovo a rád by som nadviazal na slová môjho spolužiaka Patrika Uriču, ktorý charakterizoval dnešný svet ako rýchly, informačný a technický. Ja s jeho názorom súhlasím, ale chcel by som sa bližšie venovať niektorým otázkam. Ako sa cíti mladý človek? Sú mladí ľudia pripravení žiť v dnešnom svete? Naozaj nás školy vedia pripraviť na život? Nie sú to iba prázdne frázy? Je slušnosť a zodpovednosť ešte medzi ľuďmi? Sú ľudia v dnešnom svete spoločenski a nie sú osamelí? Aké sú príčiny osamelosti a vieme ju riešiť? Žijeme alebo len prežívame? Dnes sa o týchto témach veľa hovorí. Čo si myslíte vy, vážení prítomní, je vás väčšina čo sa nad týmito otázkami zamýšľa?

Podľa mňa sú dnes ľudia viac psychicky labilnejší ako ich predkovia. Určite závisí aj od prostredia, v ktorom vyrastajú alebo žijú. Psychicky je podľa mňa dnešný svet omnoho náročnejší, nemyslíte? Určite ste aj vy, moji spolužiaci, zažili pocit, že niekedy sa to na nás valí zo všetkých strán. Povinnosti, vysoké požiadavky, očakávania, stres či rôzne iné komplikácie. V takýchto situáciách je veľmi ťažké, ale dôležité zachovať si chladnú hlavu. Veď sa len pozrime, čo nám dnešná doba priniesla. Najprv koronavírus, potom vojna na Ukrajine, následne kríza. Toto všetko z nás vysáva energiu a stresuje nás. Predpokladám, že aj vy sa pýtate, či nás vedia školy pripraviť na dnešný život? Toto sa nedá „nabiflit“. Svet nás podľa mňa bude skúšať nepretržite. Je to veľmi ťažká otázka. Zároveň si myslím, aj dosť individuálna. Myslím si, že škola vie čiastočne pripraviť človeka na život. Aspoň po odbornej a teoretickej stránke. Lenže mnohokrát prax a realita býva odlišná. Na každom z nás je, ako vieme aplikovať teóriu do svojho života. A následne vyťažiť z nej čo najviac.

Ako prežijem túto dobu, kde slušnosť a zodpovednosť pomaly vychádzajú z módy?

A vám, vážení prítomní, čo slovo slušnosť hovorí? Usudzujem, že slušnosť je v prvom rade dobrá vlastnosť, návyk a výchova. Podľa mňa slušnosť sa najlepšie učí príkladom a vzorom. Niekedy sa mi zdá, že slušnosť sa z tejto doby vytratila, hlavne ak vidím skupinku mladších arogantných tínedžerov. Ale sú aj svetlejšie prípady, ktoré vedia ľudí potešiť a nadchnúť. Milí spolužiaci, ste dobrým príkladom pre ostatných a uvoľníte miesto v autobuse starším, alebo mamičke s dieťaťom? Ako som sa už vyjadril, vzor je veľmi dôležitý. To isté platí aj pre zodpovednosť. Z vlastnej skúsenosti viem, že zodpovednosť patrí medzi tvrdšie oriešky. Už len sa k niečomu premôcť, alebo dodržať, vyžaduje veľké úsilie.

Teraz vám, moji spolužiaci, položím jednu zásadnú otázku. Ako sa cíti mladý človek v dnešnej dobe? Ja sa domnievam, že osamelo. Z výskumov vyplýva, že každý tretí človek je osamelý. Je zaujímavé, že pocit, ktorý niekto nevidí, trápi toľkých ľudí. Podľa mňa je osamelosť pocit opustenosti, beznádeje, zúfalstva, ale i pocit menejcennosti oproti iným. Osamelosť môže byť pre niekoho trest, pre iného výhra. Poznám ľudí, ktorí sa cítia komfortnejšie sami. Sú už raz takí, ale je dosť možné, že v minulosti zažili sklamanie, alebo výsmech od blízkych. Som presvedčený o tom, že hlavná príčina osamelosti je strata kontaktu s inými ľuďmi. To je to, čo sa v dnešnom svete podceňuje a zabúda. Myslím si, že veľa ľudí si nahradzuje osobný kontakt inými prostriedkami. Napríklad telefonicky, cez SMS alebo sociálnymi sieťami. Pravdaže, sú to užitočné veci, ale iba lacná náhrada za osobný kontakt.

Vážená komisia, milí spolužiaci, v dnešnom mojom príspevku som hľadal odpoveď na otázku, ako prežijem túto dobu. Mali ste možnosť počuť, ako sa vo mne búri mix viacerých pocitov. Myslím si však, že ak má mladý človek prežiť túto dobu, ak sa má cítiť dobre, nemôže byť osamelý. Tak nepáľme medzi sebou mosty a začnime spolu žiť, nielen prežívať!

Ďakujem za pozornosť.

Filip Baláž, 2.D